

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/327/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6711213562
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6711213562.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Česká republika, s.r.o., so sídlom Novodvorská 994/138, Braník, 142 00 Praha 4, IČO: 251 17 483, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi P. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom F. XX, XXX XX N., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Važecká 16, 080 05 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom ul. J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 110,28 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, č.k. 9C/36/2012 - 65 zo dňa 06. 09. 2012, takto

rozhodol:

Odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu **o d m i e t a**.

Žiaden z účastníkov konania **n e m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Zvolen (ďalej len „okresný súd“ alebo „prvostupňový súd“) rozsudkom zo dňa 06. 09. 2012 uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 110,28 Eur s príslušenstvom v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Proti uvedenému rozsudku podal vedľajší účastník na strane odporcu odvolanie a žiadal rozsudok zmeniť tak, aby bola žaloba v celom rozsahu zamietnutá a navrhovateľovi bola uložená povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka sa vyjadril navrhovateľ, ktorý okrem iného namietal, že vedľajší účastník nie je oprávnený na podanie odvolania. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

Skôr ako odvolací súd pristúpil k vecnému preskúmaniu napadnutého rozhodnutia zisťoval, či odvolanie bolo podané včas, či bolo podané oprávnenou osobou, a či smeruje proti rozhodnutiu proti ktorému je odvolanie prípustné.

Podľa § 218 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré

- a) bolo podané oneskorene;
- b) bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený;
- c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné;
- d) nemá náležitosti podľa § 205 ods. 1 a 2; ak boli dodržané podmienky podľa § 209 ods. 1 a § 211 ods. 1,
- e) rozhodnutie napadnuté odvolaním zaniklo inak.

Odvolanie je riadnym opravným prostriedkom, ktoré možno účinne podať pri splnení zákonom určených podmienok, jednou z ktorých je aj jeho podanie oprávnenou osobou.

V predmetnom prípade sa navrhovateľ voči odporcovi domáhal zaplata 110,28 Eur s príslušenstvom. Keďže v priebehu súdneho konania na prvostupňovom súde sa nepodarilo zistiť aktuálnu adresu bydliska odporcu, bola mu uznesením č.k. 9C/33/2012 - 42 zo dňa 18. 07. 2012 ustanovená postupom podľa 29 ods. 2,6 O.s.p. opatrovníčka - Katarína Imreová, súdna tajomníčka Okresného súdu Zvolen. Dňa 06. 09. 2012 bolo na pojednávaní rozhodnuté rozsudkom č.k. 9C/36/2012 - 65 a následne oznámením doručeným okresnému súdu 17. 09. 2012 vstúpil do konania na stranu odporcu vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove. Odvolanie proti uvedenému rozsudku podal len vedľajší účastník vystupujúci na strane odporcu.

Krajský súd ako súd odvolací lustráciou v Sociálnej poisťovni Bratislava dňa 31. 03. 2015 zistil, že odporca je zamestnaný a sú za neho platené odvodové povinnosti. Lustráciou v Registri obyvateľov SR ďalej zistil, že odporca má evidovaný trvalý pobyt na adrese „Zvolen“. Následne odvolací súd výzvou zo dňa 13. 08. 2015 vyzval zamestnávateľa odporcu LaF, s.r.o., so sídlom Zolníanska 3058/61, Zvolen, IČO: 45 574 936 (podľa výsledku lustrácie v Sociálnej poisťovni) na oznámenie, či je možné prostredníctvom neho ako zamestnávateľa doručiť odporcovi písomnosti. Zásielka sa vrátila odvolaciemu súdu s poznámkou doručovacej pošty „adresát neznámy“. Odvolací súd potom výzvou zo dňa 27. 08. 2015 vyzval prvostupňovým súdom ustanovenú opatrovníčku na vyjadrenie súhlasu resp. nesúhlasu s odvolaním vedľajšieho účastníka, pričom pri vrátení nedoručenej zásielky bolo zistené, že ustanovená opatrovníčka zomrela.

Odvolací súd prípisom zo dňa 29. 09. 2015 požiadal Obvodné oddelenie Policajného zboru Zvolen, J. Švermu 2, 960 69 Zvolen o vypátranie pobytu odporcu, ktoré následne listom zo dňa 05. 10. 2015 oznámilo, že odporca má aktuálnu adresu bydliska F. XX, N., pracuje ako vodič kamiónu v Rakúsku a Taliansku a domov chodí sporadicky. Taktiež oznámilo, že najbližšie by mal prísť domov posledný týždeň mesiaca október 2015.

Odvolací súd prípisom zo dňa 19. 10. 2015 zaslal odporcovi návrh na začatie konania s prílohami, vyjadrenie navrhovateľa, oznámenie vedľajšieho účastníka o vstupe do konania, rozsudok, odvolanie vedľajšieho účastníka a vyjadrenie navrhovateľa k odvolaniu, a to na adresu F. XX, N.. V prípise vysvetlil odporcovi priebeh súdneho konania na prvostupňovom súde a vyzval ho na vyjadrenie súhlasu resp. nesúhlasu k odvolaniu vedľajšieho účastníka s tým, že ho poučil aj o možnosti vyjadriť nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania na jeho stranu. Zásielka bola z krajského súdu vypravená dňa 20. 10. 2015 a vrátila sa dňa 11. 11. 2015 s poznámkou doručovacej pošty „zásielka neprevzatá v odbernej lehote“. V zmysle § 47 ods. 2 O.s.p. sa preto zásielka považuje za doručenu.

Od času konania na prvostupňovom súde a jeho rozhodovania sa teda zmenili podstatné okolnosti v tom, že opatrovníčka odporcu zomrela a v súčasnej dobe vzhľadom na skutočnosť, že je známe bydlisko odporcu, nie je potrebné znovu mu ustanoviť opatrovníka.

Z vyššie uvedených skutkových okolností ďalej vyplýva, že odvolanie proti rozsudku prvostupňového súdu podal vedľajší účastník vy stupujúci na strane odporcu, pričom odporca s týmto odvolaním neprejavil súhlas.

Pokiaľ ide o vstup vedľajšieho účastníka do konania na stranu odporcu, odvolací súd považuje za potrebné v prvom rade uviesť, že v prejednávanej veci je nesporné, že predmetom konania je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy (zmluva o spotrebiteľskom úvere zo dňa 04. 11. 2007).

Podľa ustanovenia § 93 ods. 1 O. s. p., ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa ustanovenia § 93 ods. 2 O. s. p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie (ktoré bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené s účinnosťou od 15. 10. 2008 zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963

Zb. Občiansky súdny poriadok) dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa (podľa poznámky 10a uvedenej v tomto ustanovení) považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z dôvodovej správy k tejto právnej úprave vyplýva, že jej cieľom bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia. Keďže ustanovenie § 93 ods. 2 je z hľadiska systematického zaradenia vo vzťahu k ustanoveniu § 93 ods. 1 špeciálnym ustanovením, možno vyvodiť, že v tomto prípade sa nevyžaduje splnenie všeobecnej podmienky pre pripustenie vstupu do konania vyplývajúcej z ustanovenia § 93 ods. 1, ktorou je existencia právneho záujmu na výsledku konania.

Podľa ustanovenia § 93 ods. 4 O. s. p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Z citovaných ustanovení jednoznačne vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS (resp. akýkoľvek subjekt, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa) má oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa), pričom nemusí preukazovať „právny záujem na jeho výsledku“, pretože (ako už bolo uvedené vyššie) možnosť, aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa) mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O. s. p.. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že zákonom č. 353/2014 Z. z. ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, došlo k zmene ustanovenia § 93 ods. 3 O. s. p. a na to, aby vedľajší účastník, ktorým je právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podľa osobitného predpisu, účinne vstúpil z vlastného podnetu do súdneho konania, musí doložiť aj súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého chce v konaní vystupovať, inak súd na oznámenie o vstupe neprihliada. Uvedené ustanovenie však nadobudlo účinnosť 1. januára 2015 a nemožno ho aplikovať na vstup vedľajšieho účastníka do konania, ku ktorému došlo pred uvedeným termínom. Uvedenej skutočnosti preto zodpovedá aj odôvodnenie tohto rozhodnutia.

Pokiaľ ide o otázku legitímácie vedľajšieho účastníka na podanie odvolania, táto bola predmetom mnohých rozhodnutí všeobecných súdov a v tomto smere došlo v poslednom období k posunu v judikatúre Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, pričom odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie sp. zn. 3Cdo/296/2014 zo dňa 13. 08. 2015, v ktorom je uvedené, že: „Právne názory najvyššieho súdu k otázke, či vedľajší účastník je oprávnený podať odvolanie proti prvostupňovému rozhodnutiu aj vtedy, ak ho nepodá účastník, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje, sa postupne kryštalizovali a dotvárali.“ Z uvedeného rozhodnutia, ako aj ďalších rozhodnutí na ktoré odkazuje možno dôjsť k záveru, že vedľajší účastník sa nesmie nanucovať účastníkovi konania a v konaní vystupovať proti vôli hlavného účastníka. Preto je potrebné zistiť, aký postoj zaujíma podporovaný účastník k úkonu vedľajšieho účastníka. Z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku nemožno dospieť k záveru, že vedľajší účastník by mohol v konaní vystupovať napriek nesúhlasu ním podporovaného účastníka, pričom svoj nesúhlas s vedľajším účastníctvom nemusí ani odôvodňovať. Najvyšší súd Slovenskej republiky v uvedenom rozhodnutí poukázal aj na novelu Občianskeho súdneho poriadku účinnú od 01. 01. 2015, pričom za určujúcu okolnosť pre posúdenie oprávnenia vedľajšieho účastníka podať vo veci odvolanie považoval doručenie výzvy na vyjadrenie k odvolaniu vedľajšieho účastníka odporcovi. Ak bola účastníkovi (subjektu, o práva a povinnosti ktorého v konaní bezprostredne ide), ktorý sám odvolanie nepodal, vytvorená náležitá procesná možnosť, aby sa vyjadril k odvolaniu podanému vedľajším účastníkom, tento účastník ale zostal pasívny a túto možnosť nevyužil, je opodstatnený záver, že samotný účastník sa k procesnému úkonu vedľajšieho účastníka stavia negatívne a nemá záujem, aby v odvolacom konaní bola preskúmaná správnosť prvostupňového rozhodnutia.

V posudzovanom prípade ide o špecifickú situáciu v tom, že odporcovi výzva na vyjadrenie k odvolaniu vedľajšieho účastníka nebola doručená do vlastných rúk. Odvolací súd však vykonal lustráciu v Sociálnej poisťovni a v Registri obyvateľov SR, zisťoval pobyt odporcu, snažil sa odporcovi doručiť písomnosti prostredníctvom zamestnávateľa a nakoniec doručoval zásielku na policajným orgánom oznámenú adresu tak, aby si ju mohol odporca vyzdvihnúť na pošte v dobe, kedy podľa oznámenia polície sa mal na oznámenej aktuálnej adrese bydliska zdržiavať. Keďže polícia oznámila údaje o bydlisku, o zamestnaní

aj o tom, kedy sa má zdržiavať vo svojom bydlisku, je možné predpokladať, že kontaktovala nejakú blízku osobu odporcu a odporca mal možnosť zásielku si na pošte počas úložnej doby vyzdvihnúť.

Odvolačný súd je s ohľadom na uvedené skutočnosti toho názoru, že v prejednávacom prípade boli realizované dostatočné úkony za účelom zistenia postoja odporcu k odvolaniu vedľajšieho účastníka, avšak odporca zostal nečinný, teda súhlas s odvolaním vedľajšieho účastníka neprejavil, a preto odvolací súd odvolanie vedľajšieho účastníka podľa § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p. odmietol ako odvolanie podané neoprávnenou osobou.

Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania postupoval odvolací súd v súlade s ustanovením § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že analogicky aplikoval ustanovenie § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p. Dôvodom takéhoto postupu je skutočnosť, že Občiansky súdny poriadok neobsahuje osobitnú úpravu rozhodovania o trovách odvolacieho konania v prípade, ak je odvolanie odmietnuté. Samotné ustanovenie § 224 ods. 1 O.s.p. odkazuje na použitie ustanovení o trovách konania pred súdom prvého stupňa. Preto bolo potrebné rozhodnúť o trovách odvolacieho konania podľa ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., ktoré upravuje problematiku svojou povahou najbližšiu odmietnutiu odvolania, pretože i v tomto prípade odvolacie konanie končí bez toho, aby odvolací súd rozhodoval o veci samej. Vychádzajúc z tohto právneho názoru odvolací súd rozhodol, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.